

כהן גדול פרק שבעי נזיר

לן מגנו ועל מטהו ועל מלהיו ועל מגנו ועל
על מגנו ועל מטהו : וטיקון זי' מזום
על דלקת קמווי. צצחן
לען זו עס כענורא וכקמ' דלי' ליט
כיני' מא' קז' מיטומן על מגנו ועל

חצ'י קב' עצמות ב' היב' דמי איד' דעתה בהו עצם בשערת הדיפוק
ליה משומע עצם בשערת הדיפוק. ג' ע' מלי קה פליק סה לענין הלא
היילין וועס כספולה גם מיטמלה דטלל וווער ר' סטמיך למלי'
נדען למינימל כסמוני לדמאל דמן גרייסל מא' קב' דמסמע הצענ
פָּחוֹם גַּם לְמַהֲרִי קְיֻמְלֵין לְמַיְתָּנִי

מה א מי' פ' מא
מלות הפלס כ
מת ב מי' פ' ט
עומת מה כללה
סונג עזין להלן:
ג ב מי' סס פ' סל
סונג סס:
נא ד מי' פ' קפ' ס
ג קמ' סס:
נִנְבַּה ה' מ' פ' סס
נִנְבַּה ה' מ' סס לולא
נד ז מי' סס פ' פ' סס
נִנְבַּה ה' מ' פ' סס
תוויה או דשל

נומחת הריב"ן

הגהות הב"ח

הגהות הנר"א

רשותם גורן
הגהות מורה ב'

[ב] ד"ה האם ווי' י"ל: [ג] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ד] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ה] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ו] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ז] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ח] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ט] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [י] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ז] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ט] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [י] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ז] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [ט] ד"ה מוסמך ווי' י"ג: [י]

מוסך רשי
פוק לה משום עצם
שעורה. דמתמו מגן
לענין מיל (מאריך)
הנזכר. דקמלה אקומות.
פוק לה ממעון מגן
לאן בדיקוק ענומות דין
בריעות (שם).
ב. קיומו של מדים וגולגולת
שי היקרי מות עד
בממה כי סוחה חצ' נזקם

וזכ' קב' עצמות אן רובע עצמות לא זה
דמי אילימא דאית בהון עצמות כשבועה
היפוק ליה משום עצם כשבועה אלא דראקמה
אكمוחו על אבר מן המת ועל אבר מן
החי שיש עליהםبشر כראוי: אין עליהם
בשר כראוי מאיר כי יוחנן אמר אין הנור
מגלה עליהם ריש לקיש אמר הנור מגלה
עליהם רבי יוחנן אמר אין הנור מגלה
עליהם רהא קתני ברישא על אבר מן המת
יעל אבר מן החיו ^(ט) ובאי שיש עליהם בזאת
בשר אין אבל אין עליהם לא ור' שמעון בן
לקיש אמר מגלה מدلיא קתני בסיפה ורבי
יוחנן אמר לך כל היכא דמשמעו מכללא לא
קתני בסיפה והא חי קב' עצמות דמשמע
חזי קב' עצמות אין רובע עצמות לא וקתני
בסיפה רבע עצמות התר אי לאו רובע
עצמות הוה אמיןיא אפי' על מגנו ועל משאו
לא להבי איזטריך לモיתני רבע עצמות דעל
אייהין הווא דאין הנור מגלה והוא חי לוג דם
דשמעת מינה חי לוג דם אין רביheit דם
לא וקתני בסיפה רביעית דם התם לאפוקי
מדרבוי עקיבא ^(א) דאמר רבי עקיבא רביעית
דם הבא משני מתרים מטמא באחל האי
ابر מן המת היכי דמי אי דאית ביה עצם
כשבועה מ"ט דריש לקיש אמר לך ריש לקיש
כשבועה מ"ט דריש לקיש אמר לך ריש לקיש
על עולם דלית ביה עצם כשבועה ואפ' הרחמנא
רביה דתניתא וככל אשר יגע על פני השדה
בחיל חרב או במתה ^(ט) על פני השדה וה
המאהיל על פני המת בחיל וזה אבר מן החי
ויש לו להעלות ארוכה ^(ט) חרב ה' בחיל או
במתה זהה אבר הנחלל מן המת או בעצם
אדם יה רובע עצמות או בקביר יה קבר סתום
בחדר